

LEITAR EFTIR KJARNU- BÓLKINUM

– Eg hugs, at felagsskapurinn skal vera sum ein tilvald familja, sum man tímur at seta tíð av til, sigur 23 ára gamla Una Nielsdóttir Galán, sum hevur tikið stig til finna ein bólk av samsintum heimagangandi foreldrum, ið kenna, at teirra sociali tørvur ikki verður møttur

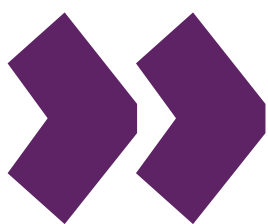
ANNIKA KUNOY IM

Ein arbeiðsdagur við barnaansing, rudding, matgerð, reingerð – ár eftir ár. Heimagangandi. Við orðinum fylgja fordómar, men tað eru fleiri og fleiri, ið tilvitað velja siðbundna arbeiðslívið frá, tí tey ynskja størri rúm og frælsi í gerandisdegnum. Við valinum fylgja tó ymsar avbjóðingar, ið nútíðar samfelagið als ikki er snikkað saman til at loysa.

“Eg sakni at vera partur av einum felagsskapi. Eg sakni mína stammu. Tí havi eg sett mær fyri at FINNA mína stammu.

Hetta er fyri foreldur, sum hava valt stovnin frá. Ætlanin er at møtast hvørja viku, og at øll hava okkurt etandi við. Vit vera úti tá viðrar, og annars skiftast vit um at leggja hús til. Tað er ikki eitt krav, at mann er veganari, men sum “fyriskipari” krevji eg, at maturin, vit hava við her er plantubaseraður. Eg havi gjørt ein bólk á Facebook til øll áhugað, so send mær eini boð, um hetta er nakað fyri teg”

Soleiðis skrivur 23 ára gamla Una Nielsdóttir Galán, sum er navnið handan mammubloggin og fyrirøkuna “mammulig” á Instagram og Facebook í eini roynd í at finna ein kjarnubólk, sum kann vera ein stuðul hjá øðrum heimagangandi foreldrum.

Endamálið er, at vit hittast regluliga, og øll taka hvør sín rætt við. Tað er lætt at savnast um mat. Eg havi sett sum krav,

at maturin skal vera veganskur, og tað havi eg gjørt, tí tað er umráðandi fyri meg. Forskrekkir tað onkran, so hugs, eg, at tað ger einki. Vónin er at finna eina samsinta kjarnu

Umbønin er í veruleikanum eisini ein staðfesting av einum vaksandi samfelagstørvi. Einum tørvi hjá bólkinum av foreldrum, ið hava valt stovnslívið frá og ístaðin hava børnini heima. Ein avgerð, ið fyri nøkrum áratíggjum síðani var púra vanlig, men sum í dagsins samfelag tykist umstríð, gjøgnumhugsað og onkursvegna alternativ. Við hesi avgerðini koma eisini avbjóðingar. Ein avbjóðing er sosial samvera millum bæði børn og vaks. Og tað er júst hetta, ið Una Nielsdóttir Galán nú av sínum eintingum við gera nakað við.

– Tað ljóðar kanska eitt sindur ógvusligt, tá vit enn ikki hava hitst. Men eg vóni, felagsskapurinn verður styrktur, tá vit hittast regluliga hvønn fríggjadag, og at vit knýta

vinabond – bæði tey vaksnu, sum eru saman og børnini, sum spæla, sigur hon umhugsin.

– Eg hugs, at felagsskapurinn skal vera sum ein tilvald familja, sum man tímur at seta tíð av til, leggur hon aftrat.

Tá ið Una Nielsdóttir Galán varð við barn við nú 16 mánaðar gomlu Riu, visti hon við tað sama, at hon vildi vera heima við dótturini.

– Fyri meg var tað greitt, áðrenn Ria varð fødd. Tað var ein sjálvfylgja, sigur hon.

Una er av tí sannføring, at vøggustovan nøktar ein tørv, sum foreldrini hava og ikki ein tørv, sum børnini hava.

– Vøggustovubørn eru ov litil til stovnslívið. Tey duga ikki at tosa, fleiri duga ikki at ganga ella enntá grulva, tá tey fara á stovn. Tað virkar absurd, sigur hon.

–, leggur hon aftrat.

Hon greiðir frá, at avgerðin var eitt tilvitað val hjá henni og sjeikinum, Ken Johannesen, tí valið fer ímóti streyminum.

– Við at taka hetta valið, hava vit eisini ávísar avmarkingar. Vit hava bert eina inntøku, og tí brúka vit ikki nógvan pening. Men tað ber til, um ein veruliga vil tað, sigur hon.

Mammulig

Fleiri kenna eisini Unu frá blogginum mammulig, har hon javnan gevur innlit í gerandisdagin saman við dóttur síni Riu, og har hon lutar hugsanir um ymisk evni, so sum barnauppæling, vistfrøði og mat.

Mammulig er eisini navnið á nethaldli, sum Una stovnaði í fjør, og sum hon nú rekur heimanífrá. Har selur hon góðskugóðar og modernaðar toyblæur í alskyns litum og mynstrum, toybind, menstruatiónskoppar, geviinnlegg og rondellur til kvinnur. Dentur verður lagdur á burðardygd og góðsku.

– Eg royni at arbeiða eitt sindur, tá Ria svevur, so eg ikki taki tíð frá henni, sigur hon.

Júst hetta við velja blæur til børnini og bind, innlegg og rondellur til sín sjálvs úr toyi er eisini í samsvar við eina djypri sannføring, greiðir hon frá.

– Eg raðfesti tíð framum pening. Alt tað, sum vit keypa, verður keypt við tíð burtur frá okkara børnum. Eg hugs, nógv um ikki at oyðsla, og eg keypi meir ella minni einki. Eg eti tilvitað veganskt og havi valt stovnslívið frá. Eg haldi, at øll hesi tingini ganga væl hond í hond og eru í samsvar við mínar sannføringar.

Einsligt at vera heima

Tá Ria var fødd, legði Una veruliga til merkis, hvussu einsligt tað var at fylgja síni sannføring.

– Eg kendi eg ongan, umframt familjuna hjá mær, sum hevði børn. Eg hevði valt at vera heimagangandi, og tað var sera einsligt, hóast vit eru aktivar í gerandisdegnum, sigur hon.